

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ,
DE CONTENȚIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 1369/112/2014/a1

DECIZIA CIVILĂ NR.3051/2015

Ședința publică din data de 23 martie 2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: ANCA MIHAELA ION

JUDECĂTORI: ANTONIU SIMON

SERGIU-LEON RUS

GREFIER: MĂRIOARA VARADI-GOIA

S-a luat în examinare recursul declarat de recurentul- pârât Consiliul Local al municipiului Bistrița, Municipiul Bistrița și Primarul municipiului Bistrița împotriva încheierii civile, pronunțată la data de 03.10.2014 în dosarul nr.1369/112/2014/a1 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu intimații- reclamanți Nacu Mariana, Crăciun Silviu și Gagea Maxim, având ca obiect suspendare executare act administrativ-art.14 din Legea nr.554/2004.

La a doua strigare a cauzei, la apelul nominal, făcut în ședință publică, se constată lipsa părților litigante.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele: cauza se află la primul termen de judecată în recurs; procedura de citare este legal îndeplinită; recursul este scutit de la plata taxei de timbru; intimații- reclamanți au depus întâmpinare și au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Curtea, având în vedere că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă, Curtea, având în vedere că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă, procedează la verificarea competenței și în temeiul art. 131 C. pr.civ., raportat la art. 10 din Legea nr. 554/2004 și art. 96 pct. 3 C. pr.civ., constată că este competentă general, material și teritorial în soluționarea prezentului recurs.

Curtea declară închisă faza de cercetare judecătorească, deschide dezbaterile și, părțile legal citate nefiind prezente pentru a pune concluzii pe fondul recursului, reține cauza în pronunțare.

C U R T E A

Prin încheierea civilă pronunțată la data de 03.10.2014 în dosarul nr.1369/112/2014/a1 al Tribunalului Bistrița-Năsăud s-a admis cererea formulată de reclamanții NACU MARIANA și GAGEA MAXIM, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BISTRITA, PRIMARIA MUNICIPIULUI BISTRITA și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRITA și, în consecință:

S-a dispus suspendarea parțială a Hotărârii nr.136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița, în partea referitoare la includerea variantei ocolitoare Bistrița sud în documentația de urbanism „Actualizare Plan Urbanistic General al municipiului Bistrița și Regulament local de urbanism” aprobată prin această hotărâre, până la soluționarea definitivă a dosarului nr.1369/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut următoarele:
Demersul judiciar inițiat de reclamanți în prezenta cauză vizează, pe lângă cererea de anulare parțială a actului administrativ atacat, și suspendarea executării acestuia, respectiv suspendarea parțială a Hotărârii nr.136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița privind aprobarea documentației de urbanism „Actualizare Plan Urbanistic General al municipiului Bistrița și Regulament local de urbanism” (f. 11 și urm.), în partea referitoare la includerea variantei ocolitoare Bistrița sud în documentația de urbanism aprobată prin această hotărâre, până la soluționarea definitivă a fondului cererii în anularea parțială a actului.

În privința condițiilor cumulative de admisibilitate ale suspendării executării în temeiul prevederilor art. 15 din Legea nr. 554/2004, acestea sunt prevăzute la art. 14 din același act normativ, fiind reprezentate de existența unui caz bine justificat și respectiv de iminența producerii unei pagube, noțiuni definite de art. 2 alin. 1 lit. „t” și respectiv „ș” din lege.

Astfel, cazurile bine justificate sunt reprezentate, în accepțiunea legii, de împrejurările legate de starea de fapt și de drept care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, iar prin pagubă iminentă se înțelege prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice ori a unui serviciu public.

Prin urmare, suspendarea actului administrativ este reglementată ca excepție de la aplicarea principiului conform cu care actul administrativ cu caracter unilateral se execută din oficiu (acesta beneficiind de prezumția de legalitate și de veridicitate), în scopul acordării unei protecții provizorii a drepturilor și intereselor particularilor până în momentul în care instanța competentă va cenzura legalitatea actului, însă pentru ca această măsură excepțională să poată opera, nu este suficient doar ca partea interesată să susțină că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, ci trebuie să prezinte argumente pe baza cărora să se poată realiza o analiză în concret a cazului bine justificat și a iminenței unei pagube în raport cu natura și amploarea măsurii dispuse prin actul contestat, cu mențiunea că se impune ca analiza îndeplinirii acestor condiții legale să se realizeze doar în cadrul unei cercetări sumare a aparenței dreptului, în condițiile în care în cadrul procedurii de suspendare a executării actului administrativ nu poate fi prejudecat fondul litigiului.

De altfel, prevederile art. 14 din Legea contenciosului administrativ reprezintă transpunerea în dreptul național a prevederilor, cu valoare de principiu, cuprinse în Recomandarea R(89) 8 a Comitetului de miniștri al Consiliului Europei privind protecția judiciară provizorie în materie administrativă, potrivit căreia „măsurile de protecție provizorie pot fi îndeosebi acordate, dacă executarea actului administrativ este de natură să creeze prejudicii grave, reparabile doar cu dificultate, și sub condiția existenței unui caz *prima facie* împotriva validității actului respectiv.”

Existența *cazului bine justificat* nu presupune prezentarea unor dovezi de nelegalitate evidentă, căci o asemenea cerință și interpretare ar echivala cu prejudicarea fondului cauzei.

În cazul suspendării actului, instanța este chemată să realizeze o analiză de aparență a legalității, fără a influența și afecta fondul cauzei, dar aceasta nu înseamnă că instanța este scutită de la analiza argumentelor de fond care ar putea genera un dubiu asupra legalității actului.

În speță, tribunalul a constatat că, așa cum rezultă din preambulul hotărârii a cărei suspendare parțială se solicită, adoptarea acesteia s-a

fundamentat, printre altele, și pe constatările și concluziile Avizului de mediu nr. 2/28.06.2013 al Agenției pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud, înregistrat la Primăria municipiului Bistrița sub nr. 60557/26.07.2013, aviz ce face obiectul acțiunii în anulare în cadrul dosarului nr. 1369/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, exercitată de aceiași reclamați, cauza fiind în curs de soluționare.

Totodată, până la soluționarea cererii în anularea avizului de mediu menționat, reclamanții au solicitat suspendarea executării acestuia, cerere ce a făcut obiectul dosarului nr. 4621/112/2013 al Tribunalului-Bistrița-Năsăud.

Inițial, prin sentința civilă nr. 1.856 din 22.10.2013, pronunțată în menționatul dosar, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de suspendare, apreciindu-se în considerente că pretinsa ilegalitate a includerii variantei de ocolire Sud Bistrița în PUG, în raport cu cele statuate în cuprinsul considerentelor sentinței civile nr. 409/2011 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud și deciziei nr. 3905/ 21.10.2011 a Curții de Apel Cluj (prin care, anterior, fusese anulată o altă hotărâre a aceluiași consiliu local, respectiv HCL nr.151/2010 referitoare la varianta ocolitoare a municipiului Bistrița), nu prezintă relevanță cât timp autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform art.24 alin.1, 2 și 3 din HG nr.1076/2004, a procedat la analizarea calității raportului de mediu astfel că, doar în cazul în care raportul de mediu ar fi fost incomplet sau de o calitate insuficientă pentru a asigura conformarea cu prevederile actului normativ, autoritatea competentă pentru protecția mediului putea dispune în scris refacerea acestuia.

Ulterior, prin decizia civilă nr. 2311/2014 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, prin efectul admiterii recursului declarat de reclamanți împotriva sentinței civile sus menționate, aceasta a fost casată și, în rejudecare, curtea a admis acțiunea reclamanților, dispunând suspendarea avizului de mediu nr. 2/28.06.2013 emis de pârâtă până la pronunțarea instanței de fond.

Așa cum rezultă din conținutul deciziei, dispoziția instanței de recurs s-a întemeiat, în ceea ce privește condiția cazului bine justificat, pe argumentul existenței puterii de lucru judecat cu privire la invalidarea, de către o instanță de judecată, a variantei ocolitoare a mun. Bistrița, denumită „Bistrița Sud”, respectiv sentința civilă nr. 409/27.04.2011 pronunțată în dosarul nr. 8117/112/2010 al Tribunalului Bistrița-Năsăud și decizia civilă nr. 3905/21.10.2011, pronunțată în același dosar de către Curtea de Apel Cluj, conchizându-se în sensul că actul administrativ a cărui suspendare s-a pus în discuție are în vedere aceeași variantă ocolitoare, citându-se din conținutul avizului de mediu următorul pasaj: *„Dezvoltare rețelei de transport - stabilirea funcțiunii terenului pentru centura sud a orașului care, va contribui la devierea traficului urban de tranzit în afara orașului și implicit la diminuarea nivelului de poluare a aerului datorat traficului.”*

Or, în condițiile în care în cauză se analizează suspendarea executării unei hotărâri de consiliu local care s-a fundamentat, printre altele, așa cum s-a evidențiat în conținutul său, și pe avizul de mediu cu privire la care Curtea de apel a reținut existența unui caz bine justificat, apreciind că există suficiente temeiuri de a se constata că avizul de mediu a fost emis în considerarea variantei ocolitoare ce a fost invalidată prin hotărârile judecătorești menționate anterior, în privința cererii de suspendare ce face obiectul prezentului dosar nu pot fi ignorate statuările unei instanțe

judecătorești, intrate în puterea lucrului judecat, cu privire la aspectele care conțin elementele de identitate dintre cele două cauze.

În acest sens, se impune sublinierea faptului că autoritatea de lucru judecat nu se manifestă doar sub forma excepției procesuale (*non bis in idem*), excepție ce în cauză este exclusă din perspectiva lipsei identității de obiect, ci și sub forma prezumției de lucru judecat, altfel spus, a efectului pozitiv al lucrului judecat, care presupune ca ceea ce a stabilit o instanță să nu fie contrazis de cea ulterioară, reglementarea autorității de lucru judecat în forma prezumției urmărind să asigure, din nevoia de ordine și stabilitate juridică, evitarea contrazicerilor între considerentele hotărârii judecătorești, interpretare confirmată de jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (în acest sens decizia nr. 5834/19.09.2007).

După cum a statuat instanța supremă și în decizia civilă nr. 995/04.02.2009, „dacă în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv, de natură să oprească a doua judecată), autoritatea de lucru judecat presupune tripla identitate de elemente prevăzută de art. 1201 C.civ. (obiect, părți, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit.

Așadar, împrejurarea că aceleași aspecte de fapt invocate de reclamanti, în raport cu aceiași părți, și în prezenta cauză (vizând includerea în documentația tehnică a aceleiași variante ocolitoare cu privire la care pretind că instanțele judecătorești au constatat anterior nelegalitatea) au fost apreciate printr-o hotărâre irevocabilă ca întrunind condiția cazului bine justificat impusă de art. 14 din Legea nr. 554/2004, prezintă o aparență de nelegalitate a HCL nr. 136/2013 (în partea referitoare la varianta ocolitoare a municipiului) ce creează o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

În ceea ce privește *paguba iminentă*, aceasta nu poate fi dispensată de aceea a cazului bine justificat. Această condiție este cerută de către legiuitor pentru a se aprecia asupra influenței pe care un act, posibil nelegal, o poate produce asupra patrimoniului celui în cauză, prin punerea sa în executare mai înainte de verificarea legalității actului.

Punerea în executare a actului atacat mai înainte ca instanța să judece cererea privind anularea lui, este de natură să cauzeze reclamanților un prejudiciu material concretizat, așa cum de altfel a statuat și Curtea de Apel Cluj în aceeași decizie nr. 2311/2014, în vătămarea produsă reclamanților prin îngrădirea nejustificată a atributelor drepturilor lor de proprietate imobiliară asupra proprietăților lor aflate în zona afectată de traseul propus, în condițiile în care, la o analiză în aparență, s-a reținut existența îndoielii serioase cu privire la legalitate.

În același sens, trebuie avută în vedere aceeași Recomandare nr. R(89)8 adoptată la data de 13 septembrie de Comitetul de Miniștri din cadrul Consiliului European, la care s-a făcut trimitere în cele ce preced și care consideră că este de dorit să fie asigurată persoanelor o protecție jurisdicțională provizorie și că autoritățile administrative acționează în numeroase domenii iar activitățile lor sunt de natură a afecta drepturile, libertățile și interesele persoanelor.

Cum punerea în executare a actului contestat ar avea un impact negativ asupra drepturilor reclamanților, pentru conservarea acestora, tribunalul apreciază că se impune suspendarea executării actului.

Față de cele ce precedă, tribunalul, având în vedere prevederile art. 15 din Legea nr. 554/2004, a admis cererea formulată de reclamanti, dispunând suspendarea parțială a Hotărârii nr.136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița, în partea referitoare la includerea variantei ocolitoare Bistrița sud în documentația de urbanism „Actualizare Plan Urbanistic General al municipiului Bistrița și Regulament local de urbanism” aprobată prin această hotărâre, până la soluționarea definitivă a dosarului nr.1369/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud.

Împotriva acestei încheieri au declarat recurs CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRITA, MUNICIPIUL BISTRITA și PRIMARUL MUNICIPIULUI BISTRITA, solicitând admiterea recursului, modificarea încheierii atacate, iar pe fond respingerea cererii de suspendare.

În motivarea recursului se arată că prin ordinul M.L.P.A.T nr. 13/N/1999 s-a aprobat Reglementarea tehnică "Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul-cadru al planului urbanistic general", indicativ GP038/99.

Potrivit acestei reglementări - Tabel Sintetic privind elaborarea P.U.G.-urilor pe categorii de localități în cazul municipiilor și orașelor 30.000 - 100.000 locuitori nu este obligatoriu Studiul de fundamentare analitic privind protecția mediului și nici documentația pentru acorduri și avize. Așadar avizul de mediu nu este un aviz conform și nici obligatoriu în cazul municipiului Bistrița.

În acest context se desprind două concluzii evidente:

1.- varianta de ocolire a municipiului Bistrița care a fost preluată în PUG nu a fost stabilită nici prin HCL nr. 151/2010 și nici prin documentația de mediu studiu sau aviz, traseul a fost stabilit în baza unui studiu de trafic și va fi efectiv determinat la momentul elaborării proiectului tehnic și la momentul emiterii autorizației de construire

2.- avizul de mediu nu este un aviz conform, obligatoriu în cazul municipiului Bistrița.

Deci invocarea vreunei pretense iregularități a avizului de mediu sau incidența H.C.L. nr. 151/2010 nu pot constitui motive pentru a justifica suspendarea hotărârii.

Așa cum a arătat și cum rezultă din Memoriul General pag. 66-67 zona Dealului Codrișor este încadrată ca zonă cu probabilitate mare și foarte mare de producere a alunecărilor de teren. Aceste aspecte sunt evidențiate în planșa parte integrantă din studiul geotehnic aferent PUG- ului în discuție.

Prin realizarea variantei de ocolire sud sunt cuprinse lucrări de consolidare în valoare de 69.000.000 Euro, cea mai mare parte fiind alocată stabilizării Dealului Codrișor și protejarea zonelor construite din vecinătate. Municipiul Bistrița nu dispune de o asemenea sumă și nici măcar pe termen lung nu se preconizează accesarea ei.

Nerealizarea acestor lucrări de consolidare ar putea duce oricând la o alunecare masivă a terenului care datorită poziționării dealului Codrișor ar bloca cursul Râului Bistrița cu consecințe catastrofale pentru municipiul Bistrița și chiar direct pentru reclamanti.

Deci paguba care s-ar putea produce (chiar cea efectivă a reclamantilor) rezidă tocmai din nerealizare variantei de ocolire și nu din realizarea ei, interesul public major al colectivității fiind evident pentru realizarea acesteia.

Pe de altă parte, chiar dacă nu este obligatoriu, avizul de mediu și documentația de specialitate arată că PUG-ul actualizat este unul cu efect pozitiv benefic pentru protecția mediului.

Varianta ocolitoare cuprinsă în PUG este rezultatul unui demers urbanistic, fiind analizate mai multe posibilități de deviere a traficului din centrul orașului și protejarea clădirilor, în special a monumentelor istorice, reducerea noxelor și creșterea calității vieții în zona dens construită - aceasta varianta fiind cea care preia o parte - nu în totalitate - traficul.

Deci varianta de ocolire nu este doar pentru traficul de tranzit, ci pentru a prelua o parte însemnată a traficului din oraș. Excluderea acesteia ar avea un impact în mod evident negativ asupra mediului, la fel și îndepărtarea acesteia și pe teritoriul altor localități ar avea un efect negativ prin nepreluarea traficului din municipiu și preluarea traficului din acele localități.

Cu privire la admisibilitatea cererii de suspendare formulate, în vederea admisibilității ei este necesară îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de dispozițiile art.14 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare. În acest sens este și practica judiciară în materie (Decizia nr. 4.189/2005 și Decizia nr. 2.052/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție), legiuitorul modificând de altfel legea în acest sens, pentru a înlătura eventualele interpretări ale normei legale (Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în M.O. nr. 510/30.07.2007).

Astfel, admisibilitatea cererii de suspendare a executării actului administrativ până la soluționarea acțiunii în anularea lui, este condiționată de existența justificării temeiniciei și de iminența producerii unei pagube.

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea contenciosului administrativ, cazul bine justificat este definit ca fiind „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”, iar paguba iminentă, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. ș) din aceeași lege, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții, care prin aducerea la îndeplinire, i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Pentru realizarea variantei ocolitoare trebuie urmate mai multe etape: realizarea și aprobarea studiului de fezabilitate, realizarea proiectului tehnic, obținerea avizelor și acordurilor necesare, eliberarea autorizației de construire, efectuarea licitațiilor pentru atribuirea contractului de lucrări și a celor subsecvente (dirigenție de șantier, audit, publicitate etc), realizarea efectivă a lucrării și decontarea acesteia. Deci nici nu se pune problema vreunei pagube iminente.

Prin urmare, potrivit normei legale cuprinse în art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, dar și potrivit normelor europene, respectiv Recomandarea nr. R (89) 8 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind protecția judiciară provizorie în materie de contencios administrativ, este necesară îndeplinirea cumulată a celor două condiții și nu doar afirmarea existenței unor „grave prejudicii” prin care ar fi fost „încălcate drepturile și libertățile constituționale și cetățenești”.

Sub aceste aspecte a invocat și practica mai recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Decizia nr. 1104/2010.

Prin Recomandarea nr.R(89) 8 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei se arată că măsurile de protecție provizorie - ce pot îmbrăca și forma

suspendării executării actului administrativ - pot fi acordate dacă executarea actului este de natură să cauzeze prejudicii grave, reparabile doar cu dificultate și sub condiția existenței unui caz "prima facie" împotriva validității actului respectiv.

Prin cererea formulată, reclamantii nu au invocat în fapt un caz bine justificat și nu au motivat îndeplinirea acestei condiții. Toate motivele de nelegalitate invocate țin de soluționarea pe fond a cererii și nu au fost relevante elemente certe care să ducă la concluzia existenței unei îndoieli puternice și evidente asupra prezumției de legalitate a actului administrativ.

Mai mult decât atât, din motivele invocate în acțiunea de suspendare, nu rezultă o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate a hotărârii în cauză.

De altfel prin acțiunea introductivă nu s-a motivat în concret și detaliat iminența pagubei.

În ceea ce privește condiția cazului bine justificat, nici aceasta nu este îndeplinită, nefiind documente identice care au stat la baza emiterii celor două hotărâri.

Analizând recursul formulat, curtea reține următoarele:

Astfel cum reiese din cuprinsul recursului formulat în cauză, recurenții Consiliul Local al municipiului Bistrița, Municipiul Bistrița și Primarul Municipiului Bistrița a înțeles să critice încheierea din 03.10.2014 pronunțată în dosarul nr. 1369/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, invocând drept motive de recurs prevederile art. 488 pct. 8 din Codul de procedură civilă vizând împrejurarea că hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv a art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

În ceea ce privește apărările formulate de către recurentă referitoare la apărările recurente vizând aplicarea greșită în cauză de către instanța de fond a dispozițiilor art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, curtea reține că actele administrative se bucură de prezumția de legalitate, fiind executorii din oficiu, suspendarea executării lor fiind o măsură de excepție, care nu se poate aplica decât dacă sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Conform acestui text, suspendarea unui act administrativ se poate dispune numai în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după îndeplinirea procedurii prealabile prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004.

Deci, cu alte cuvinte, un act administrativ va putea fi suspendat din executarea sa numai în situația în care instanța va constata în mod temeinic îndeplinirea cumulativă a celor două condiții: existența unui caz bine justificat și necesitatea evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat.

Art. 2 lit. t) din Legea nr. 554/2004 prevede că reprezintă un caz bine justificat orice împrejurare legată de starea de fapt și drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, iar paguba iminentă constă în prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, conform art. 2 lit. ș) din Legea nr. 554/2004.

În jurisprudența sa constantă, secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut că, pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului

administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Totodată s-a reținut că iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată, îndeplinirea condiției referitoare la paguba iminentă presupunând administrarea de dovezi care să probeze iminența producerii pagubei invocate, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute.

Ori, în raport de aceste dispoziții legale și considerații jurisprudențiale, curtea reține că în mod netemeinic a apreciat prima instanță că în speță erau îndeplinite toate condițiile legale pentru a se putea proceda la suspendarea parțială a Hotărârii nr. 136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița, în partea referitoare la includerea variantei ocolitoare Bistrița sud în documentația de urbanism „Actualizare Plan Urbanistic General al municipiului Bistrița și Regulament local de urbanism” aprobată prin această hotărâre, până la soluționarea definitivă a dosarului nr. 1369/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud.

Astfel, analizând cuprinsul cererii de chemare în judecată cu care reclamanții au înțeles să investească instanța de fond, curtea constată că, în cuprinsul acestei cereri, aceștia nu au invocat în concret niciun motiv care să conducă la concluzia că demersul judiciar este justificat de prevenirea unei pagube iminente, în sensul dispozițiilor art. 14 și art. 2 lit. ș) din Legea nr. 554/2004, precitate.

Împrejurarea că instanța de fond a constatat existența unei îndoieli serioase asupra legalității actului atacat nu este de natură să conducă în mod automat la concluzia că această îndoială probează în cauză și întrunirea condiției existenței unei pagube iminente, o astfel de concluzie fiind în mod evident în contradicție cu dispozițiile legale, care prevăd necesitatea întrunirii cumulative a două cerințe legale distincte.

Ca atare, în speță se impunea dovedirea faptului că actul administrativ a cărui suspendare se solicită este de natură să producă efecte păgubitoare iminente și importante asupra patrimoniului reclamanților, probă pe care reclamanții nu au realizat-o, deși, potrivit art. 249 din Codul de procedură civilă, îi revenea obligația probării susținerilor sale.

Faptul că, în cuprinsul unor hotărâri judecătorești pronunțate în litigii purtate între aceleași părți, instanțele au reținut existența unei vătămări a dreptului de proprietate al reclamanților pentru ipoteza variantei ocolitoare pe traseul 2 Sud nu este de natură să conducă la concluzia că aceste statuări ale instanțelor judecătorești dovedesc în cauză prejudiciul material imediat viitor și previzibil pe care l-ar suferi reclamanții.

Astfel, constatările că imobilele reclamanților sunt afectate de varianta de ocolire a Municipiului Bistrița și că sunt îngrădite nejustificat atributele drepturilor lor de proprietate imobiliară sunt aprecieri generice care nu conturează care este prejudiciul concret material imediat ce ar urma să îl sufere reclamanții prin adoptarea Hotărârii nr. 136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița, pagubă care să impună suspendarea acestui act administrativ până la soluționarea acțiunii de anulare.

Reclamanții nu au invocat în concret și nici nu au probat în ce măsură apreciază că le produc un prejudiciu limitările aduse dispoziției/folosinței/posesiei exercitate asupra proprietății lor, prin proiectul variantei ocolitoare, pentru a se putea constata de către instanță în

concret dacă aceștia vor suferi în viitorul apropiat o pagubă ca efect al adoptării HCL nr. 136/2013.

În acest context, curtea reține că nu se poate echivala noțiunea de pagubă, care trebuie totodată să fie și iminentă, cu aceea de vătămare ca urmare a îngrădirii atributelor dreptului de proprietate imobiliară reținută în deciziile civile nr. 3905/2011 și nr. 2311/2014 ale Curții de Apel Cluj, întrucât restrângerea dreptului de proprietate nu conduce în mod automat la suferirea de către titularul acestui drept a unui prejudiciu material imediat evaluabil.

Mai mult, astfel cum reiese din cuprinsul Hotărârii nr. 136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița, aceasta are ca obiect actualizarea planului urbanistic general și a regulamentului local de urbanism.

Potrivit art. 46 alin. 1 teza I din Legea nr. 350/2001, planul urbanistic general are caracter director și strategic, cât și caracter de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare, iar conform art. 49 alin. 2 din același act normativ, regulamentul local de urbanism pentru întreaga unitate administrativ-teritorială, aferent Planului urbanistic general, sau pentru o parte a acesteia, aferent Planului urbanistic zonal, cuprinde și detaliază prevederile referitoare la modul concret de utilizare a terenurilor, precum și de amplasare, dimensionare și realizare a volumelor construite, amenajărilor și plantațiilor, materiale și culori, pe zone, în conformitate cu caracteristicile arhitectural-urbanistice ale acestora, stabilite în baza unui studiu de specialitate.

Ori, în raport de aceste definiții legale ale planului urbanistic general și regulamentului urbanistic local, se constată că, în cauză, cu atât mai mult se impunea ca reclamanții să individualizeze în concret în ce manieră limitările aduse drepturilor lor de proprietate imobiliară le provoacă un prejudiciu material concret, iar nu un prejudiciu generic, cu atât mai mult cu cât sunt întemeiate susținerile recurenților privitoare la faptul că varianta ocolitoare este încă în fază incipientă, iar pentru realizarea acesteia trebuie urmate mai multe etape precum: realizarea și aprobarea studiului de fezabilitate, realizarea proiectului tehnic, obținerea avizelor și acordurilor necesare, eliberarea autorizației de construire, efectuarea licitațiilor pentru lucrări etc.

Ca atare, constatând că în cauză recursul formulat este întemeiat în ceea ce privește nedovedirea de către reclamanți a cerinței pagubei iminente, curtea, în raport de împrejurarea că lipsa uneia dintre condițiile legale este suficientă pentru a concluziona în sensul netemeinicii cererii formulate, în temeiul art. 496 din Codul de procedură civilă, va admite recursul declarat împotriva încheierii civile pronunțată la data de 03.10.2014 în dosarul nr.1369/112/2014/a1 al Tribunalului Bistrița-Năsăud pe care o va casa în tot și, rejudecând, va respinge cererea de suspendare a executării Hotărârii nr. 136/2013 a Consiliului Local al Municipiului Bistrița.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E :

Admite recursul declarat de recurenții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRITA, MUNICIPIUL BISTRITA și PRIMARUL MUNICIPIULUI BISTRITA împotriva încheierii civile pronunțată la data de 03.10.2014 în dosarul nr.1369/112/2014/a1 al Tribunalului Bistrița-

Năsăud pe care o casează, în tot, în sensul că respinge cererea de suspendare a executării actului atacat.

Decizia este definitivă și executorie.

Pronunțată în ședința publică din 23.03.2015.

PREȘEDINTE	JUDECĂTORI	
ANCA MIHAELA ION	ANTONIU SIMON	SERGIU LEON RUS

GREFIER
MĂRIOARA VARADI-GOIA

Red.A.M.I. dact. G.C.

2 ex/02.04.2015

Jud.primă instanță: M.A.Petruța